

Ogłoszenia parafialne

- Dziękujemy wszystkim, którzy w miniony czwartek uczestniczyli w procesji eucharystycznej; wspólnotom, które przygotowały poszczególne ołtarze, oraz mieszkańcom za dekoracje okien. Do czwartku trwa oktawa Bożego Ciała. Procesja wokół kościoła codziennie podczas popołudniowego nabożeństwa o godz. 17.30. Zapraszamy dziewczynki sypiące kwiatki oraz dzieci komunijne do uczestnictwa we wspólnej modlitwie.
- W piątek 12 czerwca przypada uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz Światowy Dzień Modlitwy o Uświęcenie Kapłanów. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
- Zapraszamy do udziału w pielgrzymce rowerowej do Sianowa. Trasa dostosowana jest do przejazdu dzieci wraz z rodzicami. Wyjazd w sobotę 13 czerwca. Powrót autokarem. Bliższe informacje można znaleźć na plakacie w przedsionku kościoła.
- Za nieco ponad tydzień przeżywać będziemy odpust parafialny. Uroczystą Mszę św. odpustową, pod przewodnictwem prorektora roku propedeutycznego GSD ks. Roberta Zielińskiego, odprawimy w środę 17 czerwca o godz. 18.00, ale nasze odpustowe świętowanie rozpoczniemy już w następną niedzielę 14 czerwca. Jest to także 9. rocznica poświęcenia naszego kościoła. Kazania na wszystkich Mszach św. będzie głosił ks. Wojciech Langowski. Po południu, od godz. 15.00 do 17.00, zapraszamy na festyn odpustowy, który będzie okazją do integracji parafialnego środowiska. Będzie można skosztować domowych ciast i wziąć udział w loterii z nagrodami. Przygotowujemy także grilla oraz inne kulinarne niespodzianki. Około godz. 17.40 rozegrany zostanie tradycyjny mecz piłkarski: księża kontra parafianie na boisku przy ul. Kołobrzeskiej. Osoby, które chciałyby zagrać w drużynie parafian, zapraszamy na spotkanie organizacyjne w poniedziałek 8 czerwca o godz. 19.00 do salki na plebanii.

Kto pyta, nie błędzi

Ambona - głos Boga pośród nas

W kościele są miejsca, które mają swoje szczególne znaczenie. Jednym z takich miejsc jest także ambona. Czasem może się wydawać, że to po prostu pulpity z mikrofonem, z którego ktoś coś czyta albo mówi. W rzeczywistości ambona jest miejscem wyjątkowym, bo to z niej rozbrzmiewa słowo Boże. Konstytucja o liturgii przypomina bardzo ważną prawdę: gdy w Kościele czyta się Pismo Święte, wówczas sam Chrystus mówi do swojego ludu. To znaczy, że podczas liturgii nie słuchamy jedynie tekstów zapisanych wiele wieków temu. Słowo Boże czytane w czasie Mszy Świętej staje się słowem żywym, aktualnym i skierowanym do nas dzisiaj. Bóg naprawdę przemawia do swojego Kościoła. Właśnie dlatego od początku chrześcijaństwa bardzo dbano o godne miejsce głoszenia słowa. W pierwszych wiekach miejscem nauczania była często katedra biskupa. Z czasem, wraz z rozwojem architektury kościelnej, zaczęto budować specjalne podwyższenie przeznaczone do czytania i głoszenia słowa Bożego. Nazywano je amboną. Sama nazwa pochodzi od greckiego słowa oznaczającego „wstępować” albo „wchodzić”. Najpierw miało to znaczenie praktyczne: lektor, diakon czy kaznodzieja byli lepiej widoczni i lepiej słyszani. Później jednak ambona nabrała także głębokiego znaczenia teologicznego. Dawne ambony bywały bardzo okazałe. Umieszczano je wysoko, bogato zdobiono, a ich kształt i położenie miały przypominać, że słowo Boże nie jest zwykłą ludzką mową. Niekiedy ambonę porównywano do góry, z której Chrystus głosił Dobrą Nowinę. Tak jak Jezus nauczał tłumy na górze, tak w kościele z ambony rozlega się Jego Ewangelia. Dzisiaj częściej mówi się o ambonie jako o stole słowa Bożego. To piękne porównanie. Podczas Mszy Świętej są jakby dwa stoły: stół słowa i stół Eucharystii. Przy ambonie Bóg karmi nas swoim słowem, a przy ołtarzu karmi nas Ciałem Chrystusa. Jedno przygotowuje nas do drugiego. Słowo Boże otwiera serce, wyjaśnia sens wiary, prowadzi do spotkania z Jezusem obecnym w Eucharystii. Warto o tym pamiętać, kiedy uczestniczymy we Mszy Świętej. Gdy ktoś podchodzi do ambony, nie zaczyna się jedynie kolejny punkt liturgii. To moment, w którym Kościół prosi nas o szczególną uwagę. Za chwilę usłyszymy słowo, które może nas pouczyć, umocnić, skorygować, pocieszyć albo wezwać do nawrócenia. Czasem jedno zdanie z czytania zostaje w człowieku na długo. Czasem Ewangelia trafia dokładnie w to, co ktoś przeżywa. Tak działa słowo Boga: nie jest martwą literą, ale żywym głosem Pana. Ambona przypomina nam więc, że Bóg nie milczy. On wciąż mówi do swojego ludu. Pytanie tylko, czy my naprawdę chcemy Go słuchać.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodemu stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Stanisław Pior Kuciński, Katarzyna Starosta, Asia Boczoń, Marta Bychowska, Julia Piotrowska

Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 37 (424) /2026 07 czerwca 2026 r.

X Niedziela Zwykła

Młodzi o Ewangelii

W dzisiejszej Ewangelii Jezus nie zatrzymuje się przy „idealnych” ludziach i nie szuka tych, którzy mają wszystko poukładane. Zatrzymuje wzrok przy człowieku, który w oczach innych był na marginesie – poborca podatków, kimś, kogo łatwo było ocenić i odsunąć. I właśnie do niego kieruje krótkie wezwanie: „Pójdź za Mną”. Mateusz wstaje i idzie, tym samym zmieniając kierunek swojego życia. Czy potrafię nie przeciwstawić się Jezusowi? Czy chcę za Nim podążać? W dalszej części Ewangelii widzimy, jak faryzeusze nie mogą zrozumieć, dlaczego Jezus jada wspólnie z grzesznikami. On odpowiada, że lekarza potrzebują ci, którzy się źle mają. Bóg nie przychodzi, aby potwierdzać czyjąś doskonałość, ale aby leczyć to, co chore i słabe. Jaka jest moja kondycja duchowa? Czy pozwalam Jezusowi dotykać tych miejsc w moim życiu, które wymagają uzdrowienia? Czy daję Jezusowi przestrzeń, aby działał we mnie i mnie uzdrawiał?

sp

WSPÓLNY MIANOWNIK

Powołani przez Miłosierdzie

I czytanie: Prorok Ozeasz mówi o Bogu, który chce czegoś więcej niż spełnienia obowiązku, wypełnienia nakazu. Oczywiście nie odrzuca ofiary, ale wskazuje, że ofiara bez miłości i chęci poznania Boga staje się pusta. Miłość Izraela jest chwiejna, podobna do „rosy”, szybko znika. Pan jednak nigdy nie rezygnuje z człowieka. Woła, upomina i zaprasza, abyśmy Go naprawdę poznali.

Psalm: Psalm jest odpowiedzią na pierwsze czytanie. Bóg przypomina, że nie potrzebuje naszych darów tak, jakby czegoś Mu brakowało. Do Niego należy cały świat. To, czego naprawdę pragnie, to ludzkie serce, wierne i ufne.

II czytanie: Święty Paweł wskazuje na Abrahama, który „wbrew nadziei uwierzył nadziei”, nie opierał się na tym, co widział, co mógł obliczyć. A jednak dzięki temu zaufaniu stał się ojcem dla wielu narodów. Powołanie nie zaczyna się od pewności i jasności, zaczyna się wtedy, kiedy odpowiadam na wezwanie i ufam Bogu.

Ewangelia: Mateusz znajdował się w pracy, a że był celnikiem, to „siedział na komorze celnej”. Odrzucony przez wszystkich, wróg publiczny. Wiele osób pewnie go omijało i nie chciało na niego patrzeć, prócz momentu, gdy musieli zapłacić podatek. Jezus widzi w nim swojego ucznia, nie widzi w nim tego, co widzieli inni, zwracając uwagę tylko na jego grzech. Jedno zdanie zmienia życie Mateusza. „Pójdź za Mną” – zostawia wszystko i idzie za Jezusem. Miłosierdzie Boże sprawia, że grzesznicy zostają świętymi. A więc i my mamy szansę.

xmc

PIERWSZE CZYTANIE

Oz 6, 3-6

Bóg pragnie miłości

Czytanie z Księgi proroka Ozeasza

Poznajmy, dążmy do poznania Pana; Jego przyście jest pewne jak poranek, jak wczesny deszcz przychodzi On do nas, i jak deszcz późny, co nasycza ziemię. «Cóż ci mogę uczynić, Efraimie, co pocznę z tobą, Judo? Miłość wasza podobna do chmur o świtanu albo do rosy, która prędko znika. Dlatego ciosałem cię przez proroków, słowami ust mych pouczałem, a Prawo moje zabłysło jak światło. Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń».

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPONSYJNY**

Ps 50 (49), 1bcd i 8. 12-13. 14-15 (R.: por. 23b)

Temu, kto prawy, ukazę zbawienie.

Przemówił Pan, Bóg nad bogami, *
i wezwał ziemię od wschodu do zachodu słońca.
«Nie oskarżam cię za twoje ofiary, *
bo twe całopalenia zawsze są przede Mną».

Temu, kto prawy, ukazę zbawienie.

«Gdybym był głodny, nie mówiłbym ci o tym, *
bo do Mnie świat należy i wszystko, co go napętnia.
Czy będę jadł mięso cielców *
albo pił krew kozłów?»

Temu, kto prawy, ukazę zbawienie.

Składaj Bogu dziękczynną ofiarę, *
spełnij swoje śluby wobec Najwyższego.
I wzywaj Mnie w dniu utrapienia, *
wyzwolę ciebie, a ty Mnie uwielbisz».

Temu, kto prawy, ukazę zbawienie.**DRUGIE CZYTANIE**

Rz 4, 18-25

Wiara podstawą usprawiedliwienia

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Abraham wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów, zgodnie z tym, co było powiedziane: «Takie będzie twoje potomstwo». I nie zachwiał się w wierze, choć stwierdził, że ciało jego jest już obumarłe – miał już prawie sto lat – i że obumarłe jest łono Sary. I nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się umocnił w wierze. Oddał przez to chwałę Bogu i był przekonany, że mocen jest On również wypełnić, co obiecał. Dlatego też policzono mu to za sprawiedliwość. A to, że policzono mu, zostało napisane nie ze względu na niego samego, ale i ze względu na nas, jako że będzie policzone i nam, którzy wierzymy w Tego, co wskrzesił z martwych Jezusa, Pana naszego. On to został wydany za nasze grzechy i wskrzeszony z martwych dla naszego usprawiedliwienia.

Oto Słowo Boże.**ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ**

Por. Łk 4, 18

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Pan posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność.

Alleluja, Alleluja, Alleluja**CZY WIESZ, ŻE...?**

Ozeasz był jednym z dwunastu proroków mniejszych Starego Testamentu. Na polecenie Boga ożenił się z Gomer – kobietą, która okazała mu niewierność i dopuściła się zdrady. Ozeasz wykupił ją z niewoli i przyjął z powrotem. Jego przebaczenie niewiernej żonie posłużyło jako symboliczna analogia, obrazująca bezwarunkową miłość Boga do człowieka i narodu izraelskiego, który „zdradził” Go, czcząc pogańskie bóstwa. Imię Ozeasz pochodzi z języka hebrajskiego (Hoszea) i oznacza „Jahwe jest zbawieniem”.

ks

EWANGELIA

Mt 9, 9-13

Powołanie Mateusza na apostoła

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus, wychodząc z Kafarnaum, ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego na komorze celnej i rzekł do niego: «Pójdź za Mną!» A on wstał i poszedł za Nim. Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i zasiadło wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to, faryzeusze mówili do Jego uczniów: «Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?» On, usłyszawszy to, rzekł: «Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem, aby powołać sprawiedliwych, ale grzeszników».

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Amen: Pierwsze czerwcowe spotkanie rozpoczęliśmy wspólnotową Mszą Świętą w kościele. Liturgię ubogaciła piękna oprawa muzyczna naszego wspólnotowego zespołu. Następnie udaliśmy się do salki na integrację, gdzie, podzieleni na grupy, pracowaliśmy nad nowym projektem.

DA: Niedzielne spotkanie rozpoczęliśmy parafialną Mszą św, a po niej udaliśmy się do salki na integrację przy herbacie. Był to czas pełen rozmów i radości ze wzajemnego spotkania. Natomiast we wtorek w ramach Lectio Divina rozważaliśmy fragment z Pisma Świętego o powołaniu Mateusza. Ukazuje on pragnienie Boga, abyśmy mu „towarzyszyli” i patrzyli na każdego człowieka przez pryzmat miłosierdzia. Spotkanie zakończyliśmy wspólnotową Mszą św.

WM: Na ostatnim wtorkowym spotkaniu gościliśmy przedstawicieli Duszpasterstwa Akademickiego Lux Cordis. Opowiedzieli oni o swojej formacji oraz inicjatywach, które prowadzą. Wszystko po to, aby tegorocznym maturzyści mogli łatwiej poznać działalność duszpasterstwa i chętniej do niego dołączyć. Następnie uczestniczyliśmy w Eucharystii sprawowanej w intencji osób obchodzących w tym miesiącu urodziny. Spotkanie zakończyliśmy wspólną modlitwą oraz śpiewem Apelu Jasnogórskiego.

WMM: Nasze ostatnie spotkanie spędziliśmy nieco inaczej niż zwykle. Mianowicie, wraz z osobami zaangażowanymi w biuletyn parafialny, wybraliśmy się do Magnum Areny na ASG! Wszyscy świetnie się bawiliśmy i czerpaliśmy jak najwięcej z tej rywalizacji. Po wspólnych rozgrywkach udaliśmy się do Sanktuarium w Matemblewie, gdzie na zakończenie naszego spotkania pomodliliśmy się i odśpiewaliśmy Apel Jasnogórski.

ab, mb, sp, jp

